

OLLI



PURHO- PIRHIÄINEN



E. K.
-36

OTAVA

O L L I

PURHOPIRHIÄINEN

37 JUTTUA



HELSINGISSÄ
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

KUSTANNUS-
OSAKEYHTIÖ
O T A V A N
KIRJAPAINO
HELSINGISSÄ
1 9 3 6

näköispainos ntamo 2012
ISBN 978-952-215-299-2

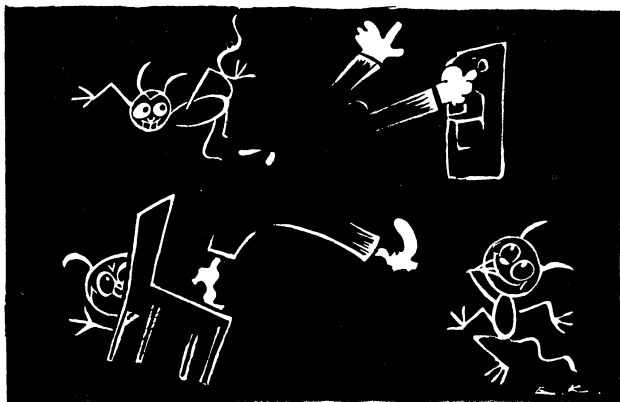
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

SISÄLLYS.

	Sivu
Valon kadotessa	7
Kansallinen taideinnostus	13
Miten ihmelääkäriksi tullaan	18
Kummilapsi	22
Tuoli	28
Purhopirhiäinen	32
Koiperhonen	35
Sopukerho	38
Sekuntikellot	42
Vaikeata	48
Kokeilua	51
Koti	55
Jääkarhu	60
Virallinen kummitusjuttu	66
Kaappimies	70
Satakieltä kuunnellella	75
Tähtien turvatit	79
Filosoofi Thrasykrates	89
Lapsilta kielletty	93
Miss Rämpylä	97
Jääkaappi	101
Käytännöllistä puhetaitoa	105
Oma maa mustikka	109
Keksijä	114
Kävelykilpailu	118
Ilkeä mies	128

Seuraleikki	131
Königswusterhausen	135
Nooak ja konsulentit	139
Keskustelunhaluinen raitiotiematkustaja.....	143
Kadonnut asiapaperi	146
Fremisetti	150
Yllätys	154
Viisauden sekahedelmäpuu	157
Lämpömittari	161
Räjähdysvaara	166
Ei sopinut	171



VALON KADOTESSA

Rouva Jakari puhui niitä näitä. Mutta herra Jakari luki sanomalehteä.

— Voi, sanoi rouva Jakari, kunpa sinäkin olisit käytännöllinen! On niin hauskaa, kun miehet ovat käytännöllisiä.

— Hm, sanoi herra Jakari.

— Niinkuin esimerkiksi prokuristi Kepunen. Rouva Kepunen kertoi, että hänen miehensä osaa itse tehdä mitä vain. Jos sähköjohtokin

menee rikki, ei heidän tarvitse päiviä ja öitä ja viikkoja odotella monttööriä. Herra Kepunen osaa itse korjata pahimmatkin viat. Kuuletko?

— Hm.

— Pane nyt jo pois se lehti! Ethän kuuntele ollenkaan, mitä minä puhun!

— Tottakai kuuntelen.

— Mitä minä sitten sanoin?

— Että... että se iltaleninkisi... eikä kun joulukinkku olisi viimeistään huomenna...

— Niin, niin, tiesinhän ettet kuunnellut! Minä sanoin, että sinä olet saamaton nahjus. Sähköasioitakaan et ymmärrä ollenkaan. Herra Kepunen korjaa aina itse, jos sähköjohtoihin tulee vika. Hän osaa itse laittaa kaikki kapselit ja lyhytsulut, mitä siinä tarvitaan. Mutta sinä vain soitat monttööriä ja sen soittamisenkin tavallisesti unohdat.

— Kepunen Kepunen! Myllynkivi kaulaan ja upotettava alimpaan syvyyden kattilaan sellaiset Kepuset! Miessuvun petturit ja harminkappaleet! Meillä miehillä on tarpeeksi työtä perheen elättämisessä ja sen yhteydessä olevien asiain huolehtimisessa. Meidän aikamme

on liian kallista ja arvokasta käytettäväksi kaikenlaiseen mitättömään pikkuaskarteluun. Ei kenenkään järkevän naisen päähän pälkähätäisi sellaista vaatiakaan, ellei olisi noita kirottuja ihanneolioita, miespyhimyksiä, herra Kepusia, joiden ahkeruus, nöyryys, ilmiömäiset hyveet ja monitaituruus ovat esimerkkinä, jonka avulla meiltä muilta kiristetään samantlaisia saavutuksia!

— Kuulehan . . .

— Herra Kepunen korjaa sähköt ja kaasut, parsii sukkia, istuu aina kotona ja on täydellinen enkeli! Arkkienkeli! Herra Kepunen tinaa kastrullit, keittää puuron, ompelee paitoja ja kukaties imettää lapsia! Ja elleivät muut miehet noudata hänen esimerkkiään, ovat he nahjusmaisia petoja ja itsekkäitä julmureita . . .

— Hyvänen aika! huusi rouva Jakari, älä liioittele! Minähän vain sanoin, että Kepunen osaa itse korjata sähköjohtoviat. Jota sinä et osaa.

— Enkö osaa! Kuka on sinulle sanonut, etten osaa! Yhtä hyvin ja paremminkin kuin joku Kepunen! Minulla on jokseenkin täydelliset tiedot siitä, mikä on esimerkiksi . . . esi-

merkiksi sähködynamo. No! Tiedätkö sinä mitään dynamosta? Et yhtään mitään!

— Se ei kuulu tähän. Sinä et tiedä mitään tavallisesta sähköjohdosta ja lampuista omassa huoneessasi!

— Ohoh!

— Et mitään!

— Kaikkityyni minä tiedän! Kaikkityyni! huusi Jakari.

— Kylläkai, sanoi rouva.

Totuuden nimessä on sanottava, että herra Jakari todella tiesi jotakin. Hän tiesi esim. sen, että vääntämällä eteisessä sähkömittarin alla olevaa nappulaa sai sähkövalon sammumaan kaikissa lampuissa.

Seuraavana aamupäivänä herra Jakari lähtiessään virastoonsa väänsi salaa sitä eteisessä olevaa nappulaa, niin että sähkövirta katkesi.

Illalla, kun hän tuli kotiin, oli huoneisto pimeänä. Eteisessä paloi vain kynttilä.

— Mitä tämä merkitsee? kysyi herra Jakari rouvaltaan ja oli olevinaan hämmästynyt. Miksei täällä ole valoa?

— Luultavasti johto rikki, sanoi rouva. Missään huoneessa ei saa lamppuja syttymään.

Nytpä saat näyttää kehumaasi taitoa! Sano nyt, missä on vika! Pystytkö korjaamaan!

— Helpoin asia maailmassa, sanoi Jakari röyhistäen rintaansa. Minuutti ehkä ja vika on löydetty. Nyt näytetään osataanko vai ei. Luulenpa, että sähkömittarin amppelimetri on tehnyt voltin ja siitä on aiheutunut graafilinen ylijännitys. Pian autettu. Menehan vain ruokasaliin. Sähkö syttyy tuossa tuokiossa!

Rouva meni. Jakari kiipesi tuolille ja väänsi aamulla sulkemansa nappulan jälleen auki. Naks.

— No! huusi hän.

Mutta sähkö ei syttynytkään. Pimeyttä jatkui.

Jakari naksutteli nappulaa. Auki ja kiinni. Auki ja kiinni. Ei mitään tulosta.

— Eikö valoa kuulu! huusi rouva Jakari.

— Äh äh, puhisi Jakari, joka tunsu kylmän hien kohoavan otsalleen. Mikä pahuksen vieävä siihen nyt on mennyt!

— Kuule, ei siitä korjaamisesta taida tulla mitään, sanoi rouva Jakari. Joko olet löytänyt vian? Minkätähden väänntelet sitä nappulaa?

Ei suinkaan nappulassa vika ole! Mikset hae vikaa muualta?

— Kyllä minä tiedän. Nyt minä tiedän. Vika on kaupungin sähkölaitoksessa. Meillä se ei ole.

— Oletko varma? Ethän ole katsonutkaan.

— Kyllä minä ymmärrän nämä asiat. Vika ei ole meidän huoneistossamme. Paras soittaa kaupungille.

— Hih hih, purskahti rouva, hih hih! Kyllä arvasinkin, ettet ymmärrä sähköasioista yhtään mitään! Etkä osaa mitään! Hih, hih. Katsos!

Rouva kiersi eteisen sähkölamppua. Se syttyi.

— Hih hih, nauroi rouva, minä kiersin poissaollessasi kaikissa huoneissa lamput sen verran irti, että niissä ei saanut syttymään valoa. Ja sitä yksinkertaista vikaa sinä et pysty huomaamaan. Kyllä olet! Vääntelit vain koko ajan kuin mieletön tuota yhtä ainoata viatonta pääjohdon nappia! Oikeassapa olin! Hih hih! No, mitäs nyt sanot?

— Minä . . . sinä . . . ettäs viitsitkin, viiden lapsen äiti, olla niin lapsellinen!

OLLIN

edellisiä kirjoja — samaa räiskähtelevää, säkenöivää
ilotulittelua kuin tämäkin uusi pakinakokoelma:

HÄIRITTY ILTARAUHA

35 juttua. Kuvittanut G. Paaev. »Ollin vireys edellyttää suurta henkistä energiaa, kulttuurista ja aistia. — Tyyli-aiturina hän on miltei pettämätön, kirkkaan, tiivistetyn sanonnan mies. — Ollin uusimman kirjan parhaat kappaleet ovatkin tavallisia sanomalehtipakinoita paljon merkitsevämpiä taiteellisinakin suorituksina. Ne ovat viisaan ihmistuntijan ja synnynnäisen humoristin tilityksiä erilaisista elämänilmiöistä. Ne kuuluvat kulttuurikirjallisuuteen. Niissä on oma, rikas ja tiivis älyllinen panoksensa, joka saa maailman näyttämään valoisammalta ja ennen kaikkea hauskemmalta.» (*Arvi Kivimaa*, H. S.) — Hinta 30 mk.

HERÄTYSKELLO

Viisi vallatonta näytelmää. »Olli on pakinoitsijaimme joukossa kokonaan omaa luokkaansa, hän viljelee huumoria täysin omaperäisin keinoin, joille ei vertaa ole, ja hänen rohkeat otteensa ovat usein suorastaan yllätyksellisiä. Ja kuitenkin hän aina välttää mauttomuudet harkitun varmasti, niin että jälle jää vain iloitte- lun yltäkylläisyys, jossa lukija ei voi riemuaan pidättää. Siten ovat tämänkin kokoelman näytelmäasuun puetut pakinat toinen toistaan verrattomampia ja tarjoavat kyllä kirjan omistajalle iloa 'koko rahan edestä'.» (*Keskisuomalainen*.) — Hinta 15 mk.

Nämä ovat Ollin uusimmat teokset — edelliset on myyty loppuun.

O T A V A

Hinta 30 mk.

NÄKÖISPAINOS NTAMO 2012

9 789522 152992 >

WWW.NTAMO.NET